

чемъ, немислѣте че въ 4 мѣсеца отгорѣ дѣцата ще са научатъ да пишѣтъ „калиграфія“ и да четѣтъ бърже, но ще знаѣтъ да напишатъ онѣзи дума, която имъ кажете, онѣзи звукове, които чуѣтъ отъ васъ, и, главното ще могатъ да четѣтъ сѣка една книга, която имъ падне въ рѣцѣ, безъ да зричатъ. Не мислете, господа учители че ний ви лѣжимъ за да ви земемъ само паричкитѣ за това „рѣководство“, не, но ний ви разказваме това, което сми видѣли съ очитѣ си и което ся испитали много души на опитъ.

Сѣки знае, какъ учѣтъ сега дѣцата да четѣтъ. Каратъ дѣтето да прочите думата *книга*, и му кезватъ че *како*, *нашъ* и *иже* ще съставѣтъ *кни* и че ако прибавиме къмъ това *глаголъ* и *азъ* то сичкото наедно ще излѣзе *книга*. Или му казватъ, *ке-не-и-ге-а* ще направи *книга*. Да земемъ и друга дума *жаба*, на дѣтето му казватъ, че *живете* и *азъ* ще стане *жа*, и като прибавиме *буки* и *азъ* — *жаба*; или *же-а-бе-а жаба*, какво излѣзва отъ таково четеніе? Излѣзва туй, че учителтъ трѣба да положи голѣмъ трудъ додѣ научи дѣтето да чете, а особно додѣ разбере че отъ *живети-азъ-буки-азъ* става *жаба*. — какво ще са рече да научишь едно дите да чете? първо да намѣрва буквитѣ и да имъ дава таково произнасяніе (звукове), каквото тѣ наистина имѣтъ : второ, да съчетяватъ звуковетѣ на извѣстни букви въ слокове и слова. Освѣнь туй, което е главното, трѣба да отличаваме произнасяніето на буквата (т. е. звукътъ който